



## ĐÊM BUỒI

Gửi Bằng hữu...

Đêm nay buồn quá cố nhân ơi!  
 Bỗng thấy hoang vu cả cuộc đời,  
 Sao lặng trăng khuya ngời nhớ bạn;  
 Đếm ngày đếm tháng đếm năm trôi...

Lòng ta lặng chết cõi hư vô,  
 Góc kiếm buông xuôi mộng hải hồ;  
 Nợ nước khốn cùng chưa trả được,  
 Tình nhà như đứt một đường tơ.

Rượu uống đêm nay dưới nguyệt tàn,  
 Uống niềm cô quạnh buổi thu sang,  
 Uống cho đời đắng thêm cay đắng,  
 Uống tiễn xa đưa những mộng vàng...

Những vì sao lạc ở chân mây,  
 Những đóa hoa mai nở đã đây...  
 Một thoáng mơ hồ như hạnh phúc,  
 Một niềm vô vọng võ đâu đây...

Đèn vẫn tình đêm thấp muộn màng,  
 Thư phòng sách đợi để sang trang;  
 Thánh Hiền lặng lẽ về thiên cổ,  
 Dòng chữ trôi trên giấy úa vàng.

Đàn ai, ai oán thoảng trong sương,  
 Chở đến trao ai nỗi đoạn trường;  
 Phiêu bạt trong trời muôn thuở trước  
 Hậu đình vong quốc khúc còn vương...

Ngọn gió tàn đêm, ngọn gió nào?  
 Đèn khuya leo lét bông lao đao,  
 Bàn tay thưa quá che không kín,  
 Rét mướt ngoài hiên gió tạt vào.

Đêm nay buồn quá cố nhân ơi!  
 Trời sẽ sang xuân mộng rã rời;  
 Chí lớn chưa thành râu tóc bạc,  
 Đường dài hun hút bóng trăng soi

LÊ PHƯƠNG NGUYỄN  
 Trọng Đông Ất Mẹo (1975)

AH Lê Phương Nguyễn sáng tác bài thơ này vào thời điểm sau tháng 4 năm 1975, với những nỗi niềm xa bạn, mất nước, buồn bã cho cuộc đời. BPT Lá Thư xin đăng lại để các AH/TH san sẻ nỗi lòng cùng tác giả.